

שתי החתיכות אינו קמות בצהריים. הול-מנוחה קלה, ובסביבת שתי החתיכות אינו קמות בצהריים. הול-מנוחה קלה, ובסביבת

הכוכבים

במלוא הרצינות לעזור להן להגיע לגרמניה ולהצליח שם בעולם הסרטים. ואכן, בחודש הקרוב הן מתכוננות לנסוע.

נאיבי

וסקסי

שלם היינו צמודות אליו. נסענו איתו לאמא שלו בחיפה, והכל. כשהוא נסע ביום שלישי, הוא הבטיח לחזור. הוא נאיבי, וסקסי מאוד. יודע את המלאכה, אבל צריך לאכול עוד הרבה לחם בכדי להקגיע לקרסוליים של אבי עופרים.

אכן, זאת צריך לדעת ולזכור: כי שאר המודנבות, גם ברכה וזיל אינן סתם מכובזות את זמנן לשוא. יש להן

ב"הילטון"

בעת המתנה לפגישה ב"לובי" של מלון "הילטון" בתל-אביב, לבושות אפורה, מכנסי מיקרו-מיני ומגפיים גבוהים. בתמונה למטה: שיוף צהריים ב-גן-העצמאות. על חולצתה של זיל — שלט "אין כניסה" (למה?) על חולצתה של ברכה — הפרח של הבתולה הקדושה (המ...)

מטרה ברורה: "להגיע להייסטוטיטי, ולסר-טיס" מסבירה זיל בקיצור ולעניין.

והדרך לעשות זאת — היא באמצעות קשרים. עם כוכבים כמויבן. פעם היו אמנם חתיכות מנסות זאת על-ידי לימוד מישחק ועבודה קשה על הבמה. כיום יודעת כל אחת שזה לא רציני. רק קשרים.

ועל קשרים אלו עובדות המיקצועניות במרץ ובשקדנות. הקשר האחרון שלהן, ל-משל, היה מייק בראנט. ברכה השיגה קשר אליו בעזרת ידיד אחד שלה, ו — "שבוע

"הוא טיפוס נשי, גם מבחינה סקסואלית." מדווחת היא. "לא לא שכבתי איתו. פשוט לא נמשכתי אליו."

מה שמעלה את השאלה בדבר ההגדרה המדוייקת של המושג — "ציידת כוכבים". עסקי המיטה, מסבירה זיל, אינם חלק מן התפקיד. "אני לא מוכנה להיות עם מישהו אם אינני נמשכת אליו" היא אומרת. "אני מאוהבת כבר ארבע שנים בגבר אחד ויחיד. קוראים לו שייקה קילזי. הוא עובד ב-תריסים.

"אבל מה? אני בדעה שטוב רגע אחד בחיים משכל החיים ברגע."

"נכון שמבין הגברים שאנחנו יוצאות איתם, אין אחד שלא מנסה. אבל זה לא אומר שאנחנו צריכות להסכים. ובאמת, ה-חבר של אבי עופרים, הצרפתי ז'אן פול, אמר לי לפני שנפרדנו: את לא בחורה זולה. בדרך כלל הבחורות שרוצות לצאת עם צלם כמוני נופלות לי תמיד לידיים.

"וזה מה שלא מבינות כל החתיכות ה-קטנות: לא מגיעים לכוכבים האלו דרך ה-מיטה. מזה — מזה הם כבר שבעים. אפי-שר לעשות את זה אחרת — בטעם, וב-טאקט."

לתשומת ליבן, כל החתיכות הקטנות.